

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

11. juni 2014

J.nr. 2014-3760

Socialudvalget har i brev af 15. maj 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 363 (SOU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Karen Jespersen (V).

Spørgsmål nr. 363:

”Når en ung udviklingshæmmet med en IQ på 28-30 og en alderssvarende udvikling som en på 2 år, som jobcenteret vurderer, er for ”god” til førtidspension, vil ministeren da oplyse, hvilke fleksjobmuligheder man fra ministeriet anser som værende realistiske for vedkommende?”

Endeligt svar:

Jeg har en klar forventning om, at kommunerne foretager en grundig og helhedsorienteret vurdering af borgere med komplekse problemer, og at kommunerne i hvert enkelt tilfælde finder den rigtige løsning for den enkelte borger.

Det indebærer konkret, at hvis der er tale om en borger med en meget begrænset arbejdsevne pga. udviklingshæmning, og hvor det er åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen, så skal kommunen tilkende førtidspension. I den situation er det ikke meningen, at borgeren først skal gennem et ressourceforløb, eller at vedkommende visiteres til fleksjob.

Er der derimod tale om en borger med en aktuelt meget begrænset arbejdsevne, kan vedkommende visiteres til et fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen kan udvikles inden for en rimelig periode.

Det er klart, at en meget lav IQ er relevant for kommunens vurdering af den enkelte borgers situation, ligesom jeg selvfølgelig forudsætter, at kommunen overvejer disse sager grundigt, herunder muligheden for førtidspension.

Lovgivningen slår således fast, at en person, der er så syg eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at det er åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen, skal tilkendes førtidspension. Det kan fx være en person med en betydelig nedsat funktionsevne som følge af udviklingshæmning, personer med en alvorlig hjerneskade eller en person med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognosen er kort levetid, eller at sygdommen er hastigt accelererende.

Hvis man som borger er i tvivl om eller utilfreds med kommunens afgørelse i sager om førtidspension og fleksjob, har man mulighed for at bringe sagen videre i ankesystemet.

I forhold til mulighederne for et fleksjob vil jeg bemærke, at de ændringer af fleksjobordningen, som er gennemført som led i reformen, giver styrkede muligheder for, at også mennesker med en meget begrænset arbejdsevne kan deltage i et fleksjob og dermed blive en del af fællesskabet på en arbejdsplads.

Ved at give de største løntilskud til de fleksjobansatte, der har den mindste arbejdsevne og den laveste løn, og ved at arbejdsgiverne nu kun skal aflønne de fleksjobansatte for den indsats, som de reelt yder, har vi gjort det mere attraktivt for arbejdsgivere at ansætte medarbejdere med en lille arbejdsevne.

Samtidig bliver de fleksjobansatte i højere grad tilskyndet til at øge antallet af arbejdstimer, hvis de er i stand til det. Vi har dermed gjort fleksjobordningen mere rummelig og realistisk for det mest udsatte borgere.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål nr. 361 (SOU alm. del).

Venlig hilsen

Mette Frederiksen